

2. Divan, Statü'de öngörülen görev ve yetkilerini herhangi bir taraf devlet veya özel bir anlaşma ile başka bir devlet toprakları üzerinde yerine getirebilir.

BÖLÜM 2. YARGI YETKİSİ, KABUL EDİLEBİLİRLİK VE UYGULANACAK HUKUK

Madde 5

Divan'ın Yargı Yetkisine Giren Suçlar

1. Divan'ın yargı yetkisine giren suçlar tüm uluslararası toplumu yakından ilgilendiren çok ciddi suçlarla sınırlı olacaktır. Statü'ye uygun olarak Divan aşağıdaki suçlar üzerinde yargı yetkisine sahiptir:

- (a) Soykırım suçları;
- (b) İnsanlığa karşı suçlar;
- (c) Savaş suçları;
- (d) Saldırı suçları.

2. Divan saldırı suçları ile ilgili yargı yetkisini, 121 ve 123. maddelere göre bu suçlara ilişkin yargı yetkisini öngören koşullar ve suçun tanımı yapıldıktan sonra o hükümlere uygun olarak yerine getirecektir. Böyle bir hüküm Birleşmiş Milletler Yasasında yer alan ilgili maddelerle uyum içinde olacaktır.

Madde 6

Soykırım

Bu Statü'nün amaçları bakımından "soykırım", bir ulusal, etnik, ırki veya dini grubu kısmen veya tamamen ortadan kaldırmak niyetiyle gerçekleştirilen aşağıdaki eylemleri kapsamaktadır:

- (a) grup üyelerini öldürmek;
- (b) grup üyelerine ciddi fiziksel ve ruhsal zarar vermek;
- (c) fiziksel olarak kısmen veya tamamen ortadan kaldırmak niyetiyle grubun yaşam koşullarını ağır biçimde kötüleştirmek;
- (d) grup içinde doğumları önlemek için tedbirler koymak;
- (e) grup içindeki çocukları zorla başka bir gruba nakletmek.

Madde 7

İnsanlığa Karşı Suçlar

1. Bu Statü'nün amaçları bakımından "insanlığa karşı suçlar", herhangi bir sivil topluluğa karşı geniş çapta veya sistematik bir saldırının bir parçası olarak işlenen aşağıdaki eylemleri kapsamaktadır:

- (a) öldürme;
- (b) toplu yok etme;
- (c) köle (esir) etme;
- (d) halkın sürülmesi veya zorla nakli;
- (e) uluslararası hukukun temel kurallarının ihlali sonucu hapsedme veya fiziki özgürlüğün başka biçimlerde ciddi olarak kısıtlanması;
- (f) işkence;
- (g) ırza geçme, cinsel köleleştirme, fuhuşa zorlama, hamileliğe zorlama, zorla kısırlaştırma, veya benzer ağırlıkta diğer cinsel şiddet;
- (h) 3. paragrafta tanımlandığı gibi politik, ırkçı, ulusal, etnik, kültürel, dinsel veya cinsel nedenlerle uluslararası hukukta kabul edilemez olarak benimsenen evrensel ölçütlere bağlı, bu paragrafta ya da Divan'ın yetkisi içindeki herhangi bir suç ile ilgili olarak diğer eylemlerle ilintili esaslar çerçevesinde herhangi bir gruba veya herhangi bir belirlenebilir topluluğa zulmetme;
- (i) kaybolan şahıslar;
- (j) ırk ayrımcılığı (apartheid);
- (k) vücuda veya ruhsal ve fiziksel sağlığa ciddi zarara bilinçli olarak neden olacak nitelikteki diğer benzeri insanlık dışı eylemler.

2. 1. paragrafın amaçları bakımından:

(a) "herhangi bir sivil topluluğa karşı saldırı", böyle bir saldırıyı yapmaya yönelik bir örgüt veya devlet politikasının uzantısı veya daha ileri götürülmesi olarak 1. paragrafta bahsedilen herhangi bir sivil topluluğa karşı eylemlerin birçok kereler yapılması anlamına gelir;

(b) "toplu yok etme", bir topluluğun bir bölümünü ortadan kaldırmak amacıyla, yiyecek ve ilaca ulaşmayı zorlaştırmanın yanısıra yaşam koşullarını bilerek kötüleştirmeyi içerir;

(c) "köle etme", kadın ve çocuklar başta olmak üzere bir kişi üzerinde sahiplik hakkına dayalı yetkilerini, kaçakçılık dahil kullanma anlamına gelir;

(d) "halkın sürülmesi veya zorla nakli", uluslararası hukukun izin vermediği bir şekilde belli bir yerde yasal olarak ikamet eden insanların sürülmesi veya başka zorlayıcı fiillerle istek dışı yer değiştirmeleri anlamına gelir;

(e) "işkence", yasal yaptırımlardan kaynaklanan, kaza eseri veya kalıtsal acı ve ızdırap hariç, sanığın elinde veya kontrolü altında bulunan bir kişinin fiziksel veya manen büyük acı ve ızdırap çekmesini bilinçli olarak sağlamak anlamına gelir;

(f) "hamileliğe zorlama", uluslararası hukukun ciddi bir şekilde ihlali veya bir topluluğun etnik kompozisyonunu değiştirme amacıyla bir kadının arzusu hilafına zorla hamile bırakılması anlamına gelir; ancak bu tanım hiçbir şekilde hamileliğe ilişkin ulusal yasaları etkileyecek şekilde yorumlanmaz.

(g) "zulmetme", grubun veya topluluğun kimliğinden dolayı uluslararası hukuka aykırı olarak temel haklarından bilerek ve ağır bir şekilde mahrum bırakılması anlamına gelir;

(h) "ırk ayrımcılığı (apartheid)", bir ırkın başka bir ırk grubu veya grupları üzerinde sistematik hakimiyet ve baskı rejimi çerçevesinde ve bu rejimi koruma amacıyla işlenen ve 1. paragrafta sözüedilen insanlık dışı fiiller anlamına gelir;

(i) "kaybolan şahıslar", bir devlet ya da politik örgüt tarafından veya onların yetkisi, desteği ve bilgisi dahilinde şahısların tutuklanması, hapse konulması veya kaçırılmasını takiben şahısların uzun bir süre Kanun korumasından uzak tutulması amacıyla bu şahısların nerede oldukları ve gelecekleri hakkında bilgi vermeyi ve özgürlüklerinden yoksun bırakıldıklarını teyid etmeyi red etme anlamına gelir.

3. Bu statünün amacına uygun olarak "cinsiyet" kadın ve erkek olmak iki cinsiyeti kapsamaktadır. "Cinsiyet" terimi yukarıdakinden başka anlam taşımamaktadır.

Madde 8

Savaş Suçları

1. Bir plan veya politikanın parçası olarak ya da bu tür suçların geniş çapta işlenmesinin parçası olarak yapılması başta olmak üzere bu Divan'ın savaş suçları üzerinde yargı yetkisi vardır.

2. Bu statünün amacına uygun olarak "savaş suçları" aşağıdaki anlamları taşır:

(a) 12 Ağustos 1949 Cenevre Sözleşmelerinin ciddi şekilde ihlali, diğer bir ifadeyle ilgili Cenevre Sözleşmesinin hükümleriyle korunan şahıslara ve mallara karşı aşağıdaki fiiller:

(i) kasten öldürme;

(ii) biyolojik deneyler dahil işkence veya insanlık dışı muamele;

(iii) insan vücuduna veya sağlığına isteyerek büyük acı verme veya ciddi yaralanmaya neden olma;

(iv) askeri gereklilik olmadan yasadışı ve keyfi olarak malların yaygın yok edilmesi veya sahiplenilmesi;

(v) bir savaş esirinin veya diğer koruma altındaki şahsın düşman devlet silahlı kuvvetlerinde hizmet etmeye zorlanması;

(vi) bir savaş esirinin veya diğer koruma altındaki şahsın bilinçli olarak adil ve normal yargılanmadan yoksun bırakılması;

(vii) hukuka aykırı biçimde sürgün veya nakletme veya hapsedme;

(viii) rehine alınması;

b) mevcut kurulu uluslararası hukuk çerçevesinde uluslararası savaş hukukuna uygulanabilir diğer ciddi yasa ve geleneklerin aşağıdaki fiiller ile ihlal edilmesi:

(i) çarpışmalarda doğrudan yer almayan sivillere karşı veya sivil nüfusa karşı bilerek saldırı düzenlenmesi;

(ii) askeri olmayan, yani askeri amaç taşımayan sivil nesnelere bilerek saldırı düzenlenmesi;

(iii) savaş hukuku altındaki sivillere ve sivil nesnelere sağlanan korumadan yararlanmakta oldukları sürece Birleşmiş Milletler Yasasına uygun olarak barış gücü veya insani yardım ile görevli personele, tesislere, malzemeye, birliklere ve araçlara bilerek saldırı düzenlenmesi;

(iv) beklenen somut ve doğrudan askeri avantajlara oranla aşırı olacak şekilde sivillerin yaralanmasına veya ölmesine veya sivil nesnelere zarar görmesine yol açacağı, geniş çapta, uzun vadeli ve ağır biçimde doğal çevreye zarar vereceğinin bilincinde olarak saldırı başlatılması;

(v) savunmasız veya askeri hedef oluşturmayan kentlerin, köylerin, yerleşim yerleri ve binaların bombalanması veya herhangi bir araçla saldırılması;

(vi) silahını bırakmış, kendisini savunma araçlarından yoksun ve isteğiyle teslim olmuş bir askeri öldürme veya yaralama;

(vii) silah bırakma bayrağını, Birleşmiş Milletlerin veya düşman bayrağını, askeri rütbelerini ve üniformalarını, ayrıca Cenevre sözleşmelerinin ayırt edici amblemlerini uygunsuz şekilde kullanarak ölüme veya ciddi yaralanmaya sebebiyet verme;

(viii) işgal eden devletin kendi sivil halkının bir bölümünü işgal ettiği topraklara doğrudan veya dolaylı olarak nakletmesi veya işgal edilen topraklardaki halkın tamamının veya bir kısmının devlet sınırları içinde veya dışında sürülmesi veya nakli;

(ix) askeri amaçlı olmaması koşuluyla dini, eğitim, sanat, bilim veya hayır amaçlarıyla kullanılan binalara, tarihi eserlere, hastanelere ve hasta ve yaralıların toplandığı yerlere bilerek saldırı düzenlenmesi;

(x) karşı tarafın yönetimi altında bulunan kişilerin, tıbbi, diş veya hastane tedavi gerekliliği olmadan çıkarlarına aykırı şekilde ölümüne

yolaçabilecek veya sağlığını ciddi tehlikeye düşürebilecek tıbbi veya bilimsel deneylere tabi tutulması veya fiziksel sakatlanmaya maruz bırakılması;

(xi) düşman devlet ya da orduya bağlı bireylerin kahpece öldürülmesi veya yaralanması;

(xii) savaş esirlerine ölüm affı verilmeyeceğini ilan etme;
(karşı tarafta canlı bırakılmayacağını ilan etme)

(xiii) kesin askeri gereklilik dışında düşman mallarının imha edilmesi veya el konulması;

(xiv) düşman uyruklu kişilerin mahkemelerdeki talep ve haklarının ortadan kaldırıldığını, askıya alındığını veya kabul edilemez olduğunu ilan etme;

(xv) düşman taraf vatandaşlarını savaş başlamadan önce ordu mensubu olsalar bile, kendi devletlerine karşı savaş hareketlerinde yer almaya zorlama;

(xvi) saldırı sonucu ele geçirilse dahi bir kasabayı ya da yeri talan etme;

(xvii) zehir veya zehirli silahların kullanılması;

(xviii) asfeksi (oksijensiz bırakma), zehirli veya diğer gazlar ve benzer sıvı, malzeme veya cihazlar kullanılması;

(xix) çekirdeği tam kapatmayan veya yarararak ayrılan mermiler gibi insan vücuduna kolayca giren veya vücutta parçalanan mermi kullanılması;

(xx) gereksiz yaralanmaya veya ızdıraba yol açan veya 121 ve 123. maddeler hükümlerine uygun olarak bu Statü'ye bir ek şeklinde ilave edilmesi ve geniş yasaklamaya tabi olması halinde, kendiliğinden ve ayırım yapmadan savaş hukuku ihlalleri oluşturan silah, mermi, malzeme veya savaş yöntemleri kullanılması;

(xxi) insan onuruna hakaret eden, özellikle aşağılayan ve kötüleyen davranışlar;

(xxii) 7.maddenin 2(f) fıkrasında tanımlandığı gibi ırza geçme, cinsel köleleştirme, fahişeliğe zorlama, hamileliğe zorlama, kısırlaştırmaya zorlama, veya Cenevre sözleşmelerini ciddi şekilde ihlal eden diğer cinsel şiddete başvurulması;

(xxiii) bir sivil veya diğer koruma altındaki kişinin mevcudiyetinin, belli noktaları, alanları veya askeri kuvvetleri askeri hareketlerden uzak tutmak amacıyla kullanılması;

(xxiv) uluslararası hukuka uygun Cenevre Sözleşmelerinin ayırtedici amblemlerini kullanarak, binalara, malzemeye, sağlık ve ulaşım birimlerine bilerek saldırı düzenlenmesi;

(xxv) Cenevre Sözleşmeleri ile sağlanan yardım malzemelerini bilerek engelleme dahil yaşamları için vazgeçilmez maddelerden yoksun bırakarak sivillerin aç bırakılmasının bir savaş yöntemi olarak kullanılması;

(xxvi) 15 yaşından küçük çocukların ulusal silahlı kuvvetlere çağırılması ve askere alınması veya çatışmalarda aktif olarak kullanılması;

(c) uluslararası nitelik taşımayan bir silahlı çatışmada, 12 Ağustos 1949 Cenevre Sözleşmelerinin ortak 3. maddesinin ciddi ihlalleri, yani, silahlarını bırakmış silahlı kuvvetler mensupları ve hastalık, yaralanma, gözetilme veya herhangi bir başka nedenle savaş dışı kalmış olanlar dahil çatışmalarda aktif olarak yer almayan kişilere karşı işlenen aşağıdaki fiiller:

(i) yaşam hakkına ve kişiye karşı şiddet, özellikle her türlü öldürme, sakat bırakma, acımasız muamele ve işkence;

(ii) insan onuruna hakaret eden, özellikle aşağılayan ve kötüleyen davranışlar;

(iii) rehine alınması;

(iv) düzenli ve gerekliliği genel kabul görmüş yargısal garantileri sağlayan bir mahkeme kararı olmadan cezalandırma ve infaz;

(d) 2 (c) fıkrası uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalara uygulanır ve dolayısıyla gösteriler, münferit ve zaman zaman meydana gelen şiddet hareketleri veya benzer nitelikte diğer fiiller gibi iç karışıklıklar ve gerginliklere uygulanmaz.

(e) mevcut uluslararası hukuk çerçevesinde uluslararası savaş hukukuna uygulanabilir uluslararası nitelikte olmayan diğer yasa ve geleneklerin aşağıdaki fiiller ile ağır biçimde ihlal edilmesi:

(i) çatışmalarda doğrudan yer almayan sivillere karşı veya sivil nüfusa karşı bilerek saldırı düzenlenmesi;

(ii) uluslararası hukuka uygun Cenevre Sözleşmelerinin ayırt edici amblemlerini kullanan personele, malzemeye, tıbbi birimlere ve ulaşım bilerek saldırı düzenlenmesi;

(iii) savaş hukuku altındaki sivillere ve sivil nesnelere koruma sağlamakla yükümlü oldukları sürece Birleşmiş Milletler Yasasına uygun olarak barış gücü olarak veya insani yardım ile görevli personele, tesislere, malzemeye, birliklere ve araçlara bilerek saldırı düzenlenmesi;

(iv) askeri amaçlı olmaması koşuluyla dini, eğitim, sanat, bilim veya hayır amaçlarıyla kullanılan binalara, tarihi eserlere, hastanelere ve hasta ve yaralıların toplandığı yerlere bilerek saldırı düzenlenmesi;

(v) saldırı sonucu ele geçirilse dahi bir kenti ya da yeri talan etme;

(vi) 7.maddenin 2(f) fıkrasında tanımlandığı gibi ırza geçme, cinsel köleleştirme, fahişeliğe zorlama, hamileliğe zorlama, kısırlaştırmaya zorlama, veya Cenevre sözleşmelerinin ortak 3. maddesini ciddi şekilde ihlal eden diğer cinsel şiddete başvurulması;

(vii) 15 yaşından küçük çocukların ulusal silahlı kuvvetlere çağırılması ve askere alınması veya çatışmalarda aktif olarak kullanılması;

(viii) çatışmadan kaynaklanan nedenlerden dolayı, sivillerin güvenliği veya askeri nedenler gerektirmedikçe sivillerin yer değiştirilmesi talimatı verilmesi;

(ix) karşı tarafın savaşanlarını kahpece öldürme veya yaralama;

(x) savaş esirlerine ölüm affı verilmeyeceğini ilan etme;
(savaşta canlı bırakılmayacağını ilan etme)

(xi) karşı tarafın yönetimi altında bulunan kişilerin, tıbbi, diş veya hastane tedavî gerekliliği olmadan çıkarlarına aykırı ve ölüm veya ciddi sağlık tehlikesi yaratacak şekilde tıbbi veya bilimsel deneylere tabi tutulması veya fiziksel sakatlanmaya maruz bırakılması;

(xii) askeri gereklilik dışında karşı tarafın mallarının imha edilmesi veya el konulması;

(f) 2 (e) fıkrası uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalara uygulanır ve dolayısıyla gösteriler, münferit ve zaman zaman meydana gelen şiddet hareketleri veya benzer nitelikte diğer fiiller gibi iç karışıklıklar ve gerginliklere uygulanmaz. Bir devletin toprakları içinde hükümet kurumları ile organize silahlı gruplar arasında veya bu gruplar arasında uzun süreli silahlı çatışma meydana gelirse uygulanır.

3. 2(c) ve (d) fıkralarındaki hiçbir hüküm bir hükümetin devlette kanun ve düzeni sürdürme, yeniden kurma veya devletin birliğini ve toprak bütünlüğünü tüm yasal araçlarla koruma sorumluluğuna etki etmez.

Madde 9

Suçun Unsurları

1. Suçun unsurları, Divan'a 6,7, ve 8. maddeleri yorumlanmasında, uygulanmasında ve yardımcı olur. Taraf Devletler Asamblesi üyelerinin 2/3 çoğunluğu ile kabul edilir.
2. Suçun Unsurlarına değişiklikler aşağıdakiler tarafından önerilebilir:
 - (a) Herhangi bir taraf devlet;
 - (b) Mutlak çoğunlukla hareket eden yargıçlar;
 - (c) Savcı

Bu tür değişiklikler Taraf Devletler Asamblesi üyelerinin 2/3 çoğunluğu ile kabul edilir.

3. Suçun unsurları ile bunlarda yapılacak değişiklikler bu Statü ile tutarlı olacaktır.

Madde 10

Bu bölümdeki hiçbir hüküm, bu Statü dışındaki amaçlar için mevcut veya gelişmekte olan uluslararası hukuk kurallarını hiç bir surette sınırlayıcı veya haleldar edecek şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 11

Zaman bakımından yargı yetkisi

1. Divan, bu Statü'nün yürürlüğe girmesinden sonra işlenen suçlar üzerinde yargı yetkisini haizdir.
2. Bir devlet Statü yürürlüğe girdikten sonra taraf olursa, o devlet 12. maddenin 3. fıkrasına göre bir deklarasyon yapmadıkça, Divan o devlet için yargı yetkisini sadece Statü'ye taraf olduktan sonra işlenen suçlar için kullanabilir.

Madde 12

Yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin ön koşullar

1. Bir Devlet, bu Statü'ye taraf olmakla, 5. maddede bahiskonusu suçlarla ilgili olarak Divan'ın yargı yetkisini kabul etmiş olur.
2. Aşağıdaki devletlerden bir veya daha fazlası Statü'ye taraf ise veya 3. fıkraya uygun olarak Divan'ın yargı yetkisini tanımış ise, Divan 13. maddenin (a) veya (c) bentleri ile ilgili olarak yargı yetkisini kullanabilir:

(a) Sorun olan olayın ülkesinde meydana geldiği devlet, veya, suç bir uçak veya gemide işlenmiş ise gemi veya uçağın kayıtlı olduğu devlet;

(b) suçlanan kişinin vatandaşı olduğu devlet.

3. Bu Statü'ye taraf olmayan devletin 2.fıkraya göre kabulü aranıyorsa, o devlet Divan Yazı İşleri Bürosuna sunacağı bir deklarasyon ile, suç konusu olayla ilgili olarak Divan'ın yargı yetkisini kabul edebilir. Kabul eden devlet 9. Bölüm'e uygun olarak gecikmeksizin veya istisna tanımaksızın Divan ile işbirliği yapacaktır.

Madde 13

Yargı yetkisinin kullanılması

Bu Statü'nün hükümlerine uygun olarak 5. maddede bahis konusu bir suç ile ilgili olarak Divan aşağıdaki koşullarda yargı yetkisini kullanabilir:

(a) 14. maddeye uygun olarak bir taraf devlet tarafından Divan savcısına başvuru bir veya birden fazla suçun işlenmiş gözüktüğü durum;

(b) Birleşmiş Milletler Yasasının VII. bölümüne uygun olarak hareket eden BM Güvenlik Konseyi tarafından Divan savcısına başvuru bir veya birden fazla suçun işlenmiş gözüktüğü durum;

(c) 15. maddeye uygun olarak bir suçun işlendiğine dair Savcı tarafından soruşturma başlatılması.

Madde 14

Bir taraf devlet tarafından bir durum hakkında başvuru

1. Bir taraf devlet Divan savcısına, Divan'ın yargı yetkisi alanına giren bir veya birden fazla suçun işlenmiş gözüktüğünü bildirerek bu suçlarla ilgili olarak bir veya birden fazla belli kişinin yargılanıp yargılanmayacağı hususunun belirlenmesi amacıyla durumun soruşturulmasını Savcı'dan talep edebilir.

2. Bir başvuru mümkün olduğu kadar, ilgili şartları ortaya koyacak ve başvuru devletin elindeki belgelerle desteklenecektir.

Madde 15

Savcı

1. Savcı, Divan'ın yargı yetkisi alanına giren suçlarla ilgili bilgilere dayanarak kendiliğinden soruşturma açabilir.

2. Savcı gelen bilginin ciddiliğini araştıracaktır. Bu amaçla devletlerden, BM organlarından, hükümetlerarası veya hükümet dışı örgütlerden, veya

uygun gördüğü diğer güvenilir kaynaklardan ilave bilgi isteyebilir ve Divan'ın mukim olduğu yerde yazılı veya sözlü ifade alabilir.

3. Savcı bir soruşturmanın derinleştirilmesi için makul veriler olduğuna karar verirse, Ön-yargılama Bürosundan, topladığı destekleyici belgeleri sunarak bir soruşturma yetkisi talebinde bulunacaktır. Mağdurlar Ön-yargılama Bürosuna usul ve delil kurallarına uygun olarak sunuş yapabilirler.

4. Talebi ve destekleyici belgeleri inceledikten sonra Ön-yargılama Bürosu soruşturmayı derinleştirmek için makul veriler olduğuna kanaat getirirse ve dava Divan'ın yetki alanına giriyor gözüküyorsa, davanın kabul edilebilirliği ve yargı yetkisi konularında Divan'ın sonraki tesbitlerine bakmaksızın soruşturmayı başlatma yetkisi verecektir.

5. Soruşturma yetkisi verilmesinin Ön-yargılama Bürosunca reddedilmesi, Savcı'nın sonradan aynı durumla ilgili olarak yeni olgu ve delillere dayalı bir talepte bulunmasını engellemez.

6. 1. ve 2. fıkralarda bahiskonusu ön inceleme sonucunda, Savcı temin edilen bilgilerin soruşturma için makul bir zemin oluşturmadığına karar verirse, bilgi temin edenlere durumu iletacaktır. Bu, Savcı'nın, aynı durum ile ilgili yeni olgu ve deliller ışığında yeni bilgileri değerlendirmesini engellemeyecektir.

Madde 16

Soruşturmanın veya davanın ertelenmesi

BM Güvenlik Konseyinin, Birleşmiş Milletler Yasasının VII. bölümü altında aldığı karar dahilinde Divan'dan talepte bulunmasından sonra 12 ay süreyle bu Statü altında hiçbir soruşturma veya dava açılmaz veya yürütülemez; talep aynı koşullar altında Konsey tarafından yenilenebilir.

Madde 17

Kabul edilebilirlik konuları

1. Giriş bölümünün 10. paragrafı ile 1. maddeye istinaden Divan, aşağıdaki davaları kabul edilebilir bulmayacaktır:

(a) soruşturma veya kovuşturma yapmaya isteksiz davrandığı veya gerçekten muktadir olmadığı haller dışında, yargı yetkisi bulunan devlet tarafından dava konusunun soruşturulması veya yargılanması halinde;

(b) Yargılama konusunda isteksiz veya yargılamaya gerçekten imkanı bulunmadığı haller dışında, Yargı yetkisine sahip devletin olayı soruşturduktan sonra ilgili şahsı yargılamaya gerek olmadığına karar vermesi halinde,

(c) İlgili şahsın şikayet konusu olaydan dolayı önceden yargılanmış olması ve Divan tarafından 20. maddenin 3. fıkrası uyarınca yargılanmasına izin verilmemesi halinde;

(d) Dava konusunun Divan tarafından işlem gerektirecek derecede vahim olmaması halinde;

2. Belli bir davada isteksizlik bulunduğunu tesbit etmek amacıyla Divan, uluslararası hukuk tarafından tanınmış ilkelere dayanarak aşağıdaki hususların bir veya birkaçının olayda mevcut olup olmadığını dikkate alacaktır:

(a) İlgili şahsın Divan'ın yargı yetkisine giren 5. maddede bahis konusu suçlardan sorumluluğunu gizlemek amacıyla ulusal bir karar alınması veya işlemler yapılması veya yapılmakta olması;

(b) İlgili şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde yasal işlemlerde mazur gösterilemeyecek gecikme olması halinde;

(c) Yasal işlemlerin bağımsız ve tarafsız bir şekilde yerine getirilmemiş veya getirilmemekte olması ve ilgili şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde yürütülmesi halinde.

3. Belli bir davada imkansızlığın tesbiti amacıyla Divan, ulusal yargı sisteminin bir kısmının veya tamamının çökmesi veya işlemez halde olmasına bağlı olarak Devletin sanığı veya gerekli kanıt ve ifadeleri elde etmesinin veya başka bir şekilde yasal işlemleri yürütmesinin mümkün olup olmadığını inceleyecektir.

Madde 18

Kabul edilebilirlik konusunda ön kararlar

1. 13. maddenin (a) fıkrasına uygun olarak Divan'a bir olay başvurusunda bulunduğu ve Savcı bir soruşturma açılması hususunda makul veri bulunduğu karar verdiği zaman veya Savcı 13. maddenin (c) fıkrasına ve 15. maddeye uygun olarak soruşturma başlatırsa, Savcı mevcut bilgiyi dikkate alarak, bütün taraf devletlere ve sözkonusu suç üzerinde normal olarak yargı yetkisi bulunan devletlere bildirimde bulunacaktır. Savcı, uygun gördüğü takdirde devletlere bildirimini gizli kaydıyla yapabilir ve şahısları koruma, kanıtların yok edilmesini önleme ve şahısların kaçmasını önleme amacıyla devletlere verdiği bilgileri kısıtlı çerçevede tutabilir.

2. Bildirimin alınışından sonra bir ay içinde, bir devlet Divan'a, 5. maddede bahiskonusu suçları oluşturan eylemlerle ilgili veya devletlere verilen bildirimdeki bilgilere istinaden yargı yetkisine giren kendi uyruklarını veya diğerlerini yargıladığını veya yargılamakta olduğunu bildirebilir. Devletin talebi üzerine Savcı, Ön Yargılama Bürosu tarafından Savcı'ya soruşturma yetkisi verilmedikçe, sözkonusu devletin soruşturmasına uyacaktır.

3. Savcı'nın devletin soruşturmasına uyması, uyma tarihinden itibaren 6 ay süre ile, veya devletin soruşturmayı yürütmeye isteksizliği veya somut imkansızlık olmasına dayalı olarak şartlarda önemli bir değişiklik olması halinde her zaman, yeniden incelemeye açık olacaktır.
4. 82. maddenin 2. paragrafına uygun olarak ilgili devlet veya Savcı, Ön Yargılama Bürosunun kararına karşı Temyiz Bürosuna başvurabilirler. Temyiz ivedilikle ele alınıp sonuçlandırılabilir.
5. 2. paragrafa uygun olarak Savcı bir soruşturmayı ilgili devlete bırakmışsa, Savcı, ilgili devletten düzenli olarak soruşturmanın ilerlemesi veya yargılama olup olmadığı hakkında bilgi talep edebilir. Taraf devletler bu taleplere gecikmeksizin cevap vereceklerdir.
6. Ön Yargılama Bürosu bir karar verinceye kadar, veya Savcı herhangi bir zamanda bu madde altında bir soruşturmayı ilgili devlete bıraktığı zaman, Savcı istisnai olarak, önemli bir kanıt elde etmek için tekrar ele geçmeyecek bir fırsat bulunduğu veya böyle bir kanıtın sonradan elde edilmesi yolunda büyük risk bulunduğu zaman, kanıtları korumak amacıyla Ön Yargılama Bürosundan gerekli soruşturmayı yürütmek için yetki isteyebilir.
7. Bu madde altında Ön Yargılama Bürosunun kararına karşı çıkan bir Devlet, şartlarda önemli değişimler veya ilave önemli bulgular olduğuna dayanarak 19. madde altındaki bir davanın kabul edilebilirliğine karşı çıkabilir.

Madde 19

Divan'ın yargı yetkisine veya bir davanın kabul edilebilirliğine itiraz

1. Divan, kendisine getirilen bir dava üzerinde yargı yetkisine sahip olup olmadığına karar verir. Divan, 17. maddeye uygun olarak bir davanın kabul edilebilirliğini resen tesbit edebilir.
2. 17. maddede bahis konusu nedenlerle bir davanın kabul edilebilirliğine veya Divan'ın yargı yetkisine karşı aşağıdaki hallerde itiraz edilebilir:
 - (a) 58. maddeye göre tutuklanması veya ifadesinin alınması için emir çıkartılmış bulunan bir sanık veya şahıs tarafından,
 - (b) Bir dava üzerinde yargı yetkisi olan Devletin dava konusunda soruşturma açmış veya açmakta olması veya yargılamaya başlamış veya başlamakta olması halinde bu Devlet tarafından, veya
 - (c) 12. maddeye göre yargı yetkisinin bir Devlet tarafından tanınma şartı olması halinde bu Devlet tarafından.
3. Savcı Divan'dan yargı yetkisi veya kabul edilebilirlik konusunda karar isteyebilir. 13. maddeye göre başvuruda bulunanlar ve mağdurlar yargı yetkisi veya kabul edilebilirlik konusunda görüşlerini Divan'a sunabilirler.

4. Bir davanın kabul edilebilirliğine veya Divan'ın yargı yetkisine sadece 2. paragraftaki şahıs veya Devletler tarafından itiraz edilebilir. İtiraz, dava başladığında veya öncesinde yapılmalıdır. İstisnai durumlarda, Divan davanın başlamasından sonraki bir tarihte veya birden fazla itiraza izin verecek şekilde mehil verilmesini temin edebilir. Davanın kabul edilebilirliğine itiraz, dava başladığında veya sonra Divan'ın mehil vermesiyle sadece 17. maddenin 1.(c) fıkrasına dayanılarak yapılabilir.
5. Bir Devlet, fıkra 2 (b) ve (c) bentlerine dayanarak en erken fırsatta itiraz işlemini yapacaktır.
6. Suçlamaların teyidinden önce bir davanın kabul edilebilirliğine veya Divan'ın yargı yetkisine itirazlar Ön Yargılama Bürosunca incelenir. Suçlamaların teyidinden sonra ise Yargılama Bürosuna yapılacaktır. Yargı yetkisine veya kabul edilebilirlik kararlarına karşı 82. maddeye göre Temyiz Bürosuna başvurulabilir.
7. Fıkra 2 (b) ve (c) bentlerine dayanarak bir Devlet itirazda bulunuyorsa, Divan'ın 17. maddeye göre tesbitini yapıncaya kadar Savcı soruşturmasını askıya alır.
8. Divan'ın bir davayı incelemesi sırasında, Savcı aşağıdaki yetkileri Divan'dan isteyebilir:
- (a) 18. maddenin 6. fıkrasında bahiskonusu gerekli soruşturma aşamalarını yürütme;
- (b) İtiraz edilmeden önce başlanmış delillerin incelenmesinin veya toplanmasının tamamlanması veya bir tanıktan ifade veya dilekçe alınması;
- (c) ilgili Devletlerle işbirliği içinde, 58. maddeye uygun olarak Savcının tutuklama emri çıkarttığı şahsın kaçmasının önlenmesi.
9. İtiraz etme, Savcı tarafından yapılan bir işlemi veya itirazdan önce Divan tarafından çıkartılan talimat veya emri etkilemeyecektir.
10. Divan 17. maddeye göre bir dava için kabul edilemez kararı vermiş ise, Savcı 17. maddeye göre kabul edilemez bulunan davanın esasını etkileyen yeni olguların varlığına kanaat getirmiş ise kararın gözden geçirilmesini talep edebilir.
11. 17. maddedeki hususlarla ilgili olarak Savcı bir soruşturmayı bir devlete bırakırsa, Savcı yasal işlemler konusunda ilgili Devlet'ten bilgi talep edebilir. Bu bilgi ilgili Devlet'in talebi halinde gizli kaydıyla verilecektir. Savcı bundan sonra soruşturma yürütme kararı alırsa, bırakma hususunun gerçekleştiği yasal işlemler konusunda Devlet'e bildirimde bulunacaktır.

Madde 20

Aynı suçtan birden çok ceza verilemez ilkesi

1. Bu Statü'de belirtilenler dışında, hiç kimse, Divan tarafından mahkum edildiği veya beraat ettirildiği suçlara dayalı olarak yargılanmayacaktır.
2. Divan tarafından 5. maddeye göre mahkum edilmiş veya beraat ettirilmiş bir suçla ilgili olarak hiçkimse başka bir mahkemede yargılanmayacaktır.
3. 6,7 ve 8. maddelerde yasaklanan eylemlerden dolayı başka bir mahkeme tarafından yargılanmış hiçbir kimse aşağıdaki yasal işlemler dışında aynı eylemden dolayı Divan tarafından yargılanmaz:

(a) Önceki yargılamanın, Divan'ın yargı yetkisine giren suçlardan dolayı cezai sorumluluğu bulunan şahsı koruma amacıyla yapılması halinde;veya

(b) Önceki yargılamanın, Uluslararası hukuk tarafından tanınan usul normlarına göre bağımsız ve tarafsız bir şekilde yapılmaması ve sözkonusu şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde yapılması halinde.

Madde 21

Uygulanacak hukuk

1. Divan:

(a) Öncelikle bu Statü'yü, Suçun Unsurlarını, ve Usul ve Delil Kurallarını uygulayacaktır.

(b) İkinci olarak, uygun olduğu takdirde, geçerli anlaşmaları ve uluslararası savaş hukukunun mevcut ilkeleri dahil uluslararası hukukun ilke ve kurallarını uygulayacaktır.

(c) Divan tarafından, bu Statü ile uluslararası hukuk ve uluslararası kabul görmüş norm ve standartlara uygun olmaları halinde suç üzerinde normal olarak yargı yetkisi bulunan devletin iç mevzuatı dahil dünyadaki hukuk sistemlerinin ulusal yasalarından kaynak alınan temel hukuk ilkeleri uygulanacaktır.

2. Divan geçmiş kararlarında yorumlanmış hukuk ilke ve kurallarını uygulayabilir.

3. Bu hükümdeki hukuk uygulama ve yorumlarının uluslararası kabul görmüş insan hakları ile uyumlu olması, 7. maddenin 3. fıkrasında belirtilen cins, ırk, renk, dil, din veya inanç, politik ve diğer görüşler, milli, etnik ve

sosyal köken, refah, doğum ve diğer statülerden kaynaklanan gerekçelerle herhangi bir ayrımcılığa yol açmaması gerekir.

3. BÖLÜM. CEZA HUKUKUNUN TEMEL İLKELERİ

Madde 22

Kanunda belirlenmemiş eylem suç sayılmaz

1. İşlendiği sırada sözkonusu eylem Divan'ın yargı yetkisine giren bir suç olmadığı sürece hiçbir şahıs bu Statü altında cezai sorumlu tutulmayacaktır.
2. Bir suçun tarifi dar anlamda yorumlanacak ve kıyas yoluyla genişletilmeyecektir. Muğlak olması halinde soruşturulan, yargılanan veya mahkum edilen şahıs lehine yorumlanacaktır.
3. Bu hüküm bu Statü'den bağımsız olarak uluslararası hukuk altında herhangi bir eylemin suç olarak nitelendirilmesini etkilemeyecektir.

Madde 23

Kanunsuz ceza olmaz

Divan tarafından mahkum edilen şahsa ancak bu Statü'ye göre ceza verilebilir.

Madde 24

Kişi bakımından geriye yürümezlik

1. Hiçbir kimse bu Statü'nün yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş eylemlerden dolayı cezai sorumlu tutulmayacaktır.
2. Nihai karardan önce uygulanacak yasada bir değişiklik olması halinde, soruşturulan, yargılanan veya mahkum edilen şahsın menfaatine uygun olan kanun uygulanacaktır.

Madde 25

Bireysel Cezai Sorumluluk

1. Divan, bu Statü'ye uygun olarak özel kişiler üzerinde yargı yetkisine sahiptir.
2. Divan'ın yargı yetkisine giren bir suçu işleyen kişi bu Statü'ye uygun olarak cezalandırılmaktan bireysel olarak sorumlu olacak ve cezalandırılabilir.